

Vraag nr. 38
van 17 sep- tember 2004
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Milieubeleid – Informatieverspreiding in faciliteitengemeenten

Voormalig minister voor Leefmilieu Jef Tavernier wilde door middel van de "Groenbon"-actie zogenaamd "1.000 nieuwe groene straten" creëren in de Vlaamse steden en gemeenten.

Tot ieders verbazing lijkt het gemeentebestuur van Linkebeek deze informatie niet te willen verspreiden in de gemeente, vermits de burgemeester enkel tweetalige informatie wil verspreiden. Hij blijkt steeds te vergeten dat Linkebeek een Vlaamse gemeente is met faciliteiten voor Franstaligen, van tweetalige folders kan dus geen sprake zijn.

1. Is de minister met dit probleem al geconfronteerd geweest ?

Hoe verspreidt hij dan zijn milieu-informatie in zulke gemeenten ?

2. Is hierover overleg met de Vlaamse minister voor Brussel en de Vlaamse Rand ?

Antwoord

De vraag snijdt het probleem aan van de verspreiding van overheidsinformatie in de faciliteitengemeenten, meer bepaald in de gemeente Linkebeek. Het is bekend dat het gemeentebestuur van Linkebeek (en ook van andere taalgrensgemeenten) meestal Vlaamse overheidsinformatie slechts wenst te verspreiden als er ook een Franstalige versie wordt bijgevoegd.

In casu zou, volgens de Vlaamse volksvertegenwoordiger, dit probleem opgedoken zijn bij de verspreiding van de folders rond de "Groenbon"-actie.

Deze actie werd in maart 2004 opgestart en heeft als doel, door het ter beschikking stellen van een "Groenbon", de burger uit te nodigen om initiatieven te nemen die zijn buurt groener en leefbaarder maken.

Dat er een probleem was, werd publiek gemaakt door een persmededeling van maandag 5 april 2004

"Burgemeesters weigeren Vlaamse brochures te verspreiden". Als reactie op de houding van de burgemeesters van faciliteitengemeenten heeft voormalig minister van Leefmilieu Tavernier onder meer via een officieel schrijven aan de gemeentebesturen gevraagd dat ze de informatie over de "Groenbon" aan hun inwoners zouden willen verspreiden.

Wat deel 1 van vraag 1 betreft, is het dus een feit dat een vorige minister van Leefmilieu met het probleem geconfronteerd werd. In de huidige legislatuur werden mij door de functionele afdelingen die sinds het aantreden van de nieuwe regering met faciliteitengemeenten gehandeld hebben, nog geen problemen gesignaleerd.

Wat deel 2 van vraag 1 betreft, heb ik inlichtingen opgevraagd bij de afdeling Bos en Groen, naar aanleiding van de concrete "Groenbon"-actie. Hieruit onthoud ik dat de verspreiding van de informatie niet exclusief steunt op de medewerking van de gemeentebesturen en dat er ook andere kanalen aangeboord worden.

Zo wordt de communicatie rond de "Groenbon" naar de burger toe gevoerd via :

- advertenties en kranten,
- het verspreiden van infofolders via de infotorens in gemeentehuizen, bibliotheken of krantenwinkels.

Verder zijn de formulieren voor het aanvragen van de "Groenbon" beschikbaar op de website van de afdeling Bos en Groen.

Het komt mij voor dat dit een algemene methode is en dat niet speciaal voor de faciliteitengemeenten naar alternatieve verspreidingsmiddelen gezocht wordt. Mocht de actie na eind volgend jaar verlengd worden, dan neemt de afdeling Bos en Groen zich wel voor om nieuwe initiatieven op het vlak van communicatie te voeren en na te denken over andere verspreidingsmiddelen.

Wat vraag 2 betreft, kan ik melden dat er op heden niet in een concreet overleg met de Vlaamse minister voor Brussel en de Vlaamse Rand voorzien is.

Wat de algemene problematiek betreft, kan verwezen worden naar het antwoord op de schriftelijke parlementaire vraag nr. 2 van 4 oktober 2002 van

de heer Christian Van Eyken (Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 5 - 2 december 2002 – blz. 1100). Hierin wordt duidelijk gesteld dat de omzendbrief van 7 oktober 1997 van toepassing is op alle ambtenaren van het ministerie en de Vlaamse openbare instellingen. Deze omzendbrief bepaalt dat de Vlaamse Gemeenschap vasthoudt aan het principe van de homogeniteit van de taalgebieden. Alle brochures die uitgaan van de Vlaamse Gemeenschap moeten dus in het Nederlands aangemaakt en verspreid worden. Voor de faciliteitengemeenten geldt hetzelfde principe, maar inwoners van deze gemeenten die daar uitdrukkelijk om verzoeken, kunnen wel een Franstalige samenvatting krijgen met de essentiële informatie.